

Ecsedi Gyula

Éder György

Patthy Károly fordításában: *A nagy Galeotto*, 1890. febr. 28. Nemzeti Színház. *Bernardo Montilla*, 1895. febr. 1. u. o. *Folt, amely tisztít*, 1898. jan. 14. u. o. Szalay Emil fordításában: *Mariana*, 1896. dec. 8. u. o., *Roberto de Pedrosa*, *Az utcai énekesnő*, 1899. máj. 3. u. o. Huszár Vilmos fordításában: *Halálos csend*, 1902. nov. 7. u. o., *Rágalom*, 1908. dec. 4. u. o. *Fenyéri Mór*, *Huszár Vilmos és Szalay Emil fordításában: Örült vagy szent?* 1898. okt. 11. Vigszínház. *Szalay Emil fordításában: Utolsó csók*, 1920. dec. 4. Magyar Színház.

Ecsedi Gyula, színműfordítója: *A gyámság*, vígjáték, *Gerle és Horn* után fordította, 2 felv. a tudós társaság költségén. Előadatott: Pesten, a Nemzeti Színházban, 1837. nov. 18., 1838. jan. 8., 1839. szept. 2. és nov. 29., 1841. márc. 21.

Ecsedy Jozefa, színésznő. (Lásd: Pály Elekné.)

Ecsedy Kálmán (borosjenői) földbirto, sz. 1843-ban, megh. 1882. nov. 28-án, *Nagykállóban*. Egy időben színész is volt. (1854. ápr. 24-től.) Színdarabja: *A csárda romjai*. Eredeti népszínmű dalokkal és táncokkal. Első előadása 1877. nov. 9-én a Népszínházban volt.

Ecsedi Kovács Gyula, hírneves tragikus színművész. (Lásd: Kovács Gyula.)

Écsy László, fürdőigazgató Balatonfüreden, a magyar színügy érdemes pártfogója volt, sz. 1809. dec. 1-én, *Péren*, Győr-m., megh. 1895. máj. 11-én. 1835-ben nevezték ki a balatonfüredi fürdőintézet felügyelőjévé. A balatonfüredi új színikör felépítése és a színházi szobvenő kieszközése nagy részben az ő érdeme volt. 50 éves jubileuma alkalmából a király a Ferenc József-renddel tüntette ki.

Edelény község (Borsodm.) az 1928—29-ik évben Tarr Béla színgazgató színikerületéhez tartozik.

Edelmann Nemes Jenő, szatmári hírlapíró. Színműve: *A hadseregszállító*, vj. 3 felv. Bem. Szatmár, 1915. márc. 28-án.

Edelsberg Filippina, bajor és porosz udv. énekesnő, 1880. ápr. 1-én vendég-szerepelt nálunk a Nemzeti Színházban, az »Afrikai nő« címszerepében.

Edelspacher Imre és Péter, az aradi színészet lelkes pártfogói voltak. 1849-ben nagy áldozatot hoztak a helyi magyar színészet megermentéséért.

Éder Aloyzia (Lujza) színésznő, sz. Nagyváradon. 1828-ban Kolozsvárott működött, 1844-ben szintén. 1837. aug. 11-én Budán vendég-szerepelt a »Csörgősapká«-ban, mint Zemonida. *Déryné* így jellemzi: »Éder Lujza... volt a másodénekesnő. Kellemes, gyakorlott hangja volt, csakhogy gyenge«. *Molnár György* ekkép ír róla: »Magasabban képzett és jelesen iskolázott mezzoszoprán hangjával inkább operákban tündökölt, de azért a népdalokat is énekelte. Előadása — kívált az akkori időkhöz — túlfinom, túldiszkrét volt«. Főbb szerepei: Amália (Norma), Pamela (Fra Diavolo), Fanny (Földszint és felsőemelet) és (Nőragadás az álarcos bálonban), Marianna (Kómúves és lakatos), Adina (Bájital), stb.

Éder Antónia, színésznő. (Lásd: Csabay Pálné.)

Éder Berta, (családi néven: Oeder), operaeénekesnő, énekmesternő. Megh. 1912. ápr. 20-án. Tanulmányai végeztével olasz színpadon működött és a milánói Scalaban, valamint a nápolyi San Carlo-ban fényes művészi sikereket aratott. 1902. jan. 2-án mint vendég fellépett a M. Kir. Operában, a »Próféta« Fides szerepében. Később megvált a színpadtól és itthon Merli énekiskolájában működött.

Éder György, (sopronyi), színész, sz. 1788-ban, *Szabadkán*. 1811-től kezdve játszott Debrecenben, Nagyváradon, Szatmárt és igazgató is volt. 1823-ban Miskolcon és Kassán is működött. A fiatal színészgeneráció nevelése, valamint németből fordított színművei által a magyar színpadi műsor gyarapításával jelentős érdemeket szerzett. A 60-as évek elején Szatmárt mint városi tanácsos működött. Fordításai: »Sámson«, vj. 4 felv. *Metastasio* Péter után ford. Bem. Pest, 1813. máj. 30.,